

Luděk Fiala

ODHALENÁ INTIMITA

Historky z českých ložnic,
sexuologických ordinací a věznic

mladá fronta

Odhalená intimita

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Luděk Fiala
Odhalená intimita – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

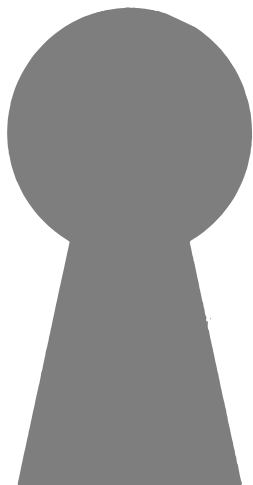
Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

ODHALENÁ INTIMITA

Luděk Fiala

ODHALENÁ INTIMITA

Historky z českých ložnic,
sexuologických ordinací a věznic

mladá fronta

Víte, co je nejvíc sexy? Ohleduplnost k životnímu prostředí. Pokud budete chtít, aby tato kniha pomohla v intimním životě někomu dalšímu, pošlete ji dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Sigmund Freud údajně kdysi prohlásil,
že po třicet let zkoumal ženskou psychiku
a nebyl s to odpovědět na velkou,
dosud nezodpovězenou otázku
„co vlastně ženy chtějí?“.

Ono to ale platí i pro muže, nezdá se vám?
A tak si v poslední době i já často kladu otázku
„co vlastně chtějí muži?“.

Když jsem tuto otázku položil našim medikům,
většina bez váhání odpověděla – SEX!

PÁR SLOV O SEXU NA ÚVOD

Sex je starý jako lidstvo samo a prošel složitým vývojem. Na jeho vnímání měly a stále mají vliv náboženské, sociální a morální faktory, přičemž i nadále zůstává aktuálním a důležitým tématem v životě každého člověka.

Připomeňme si, že slovo „sex“ pochází z latinského výrazu *sexus*, což původně znamenalo pohlaví, nikoli samotnou soulož. Nejstarší zmínky o sexu a milostných vztazích lze pravděpodobně nalézt ve spisech antického autora Homéra, konkrétně v *Illiadě* a *Odyseji*. Sexuální vztahy mezi muži a jejich milenkami byly v antice považovány za zajímavé, stejně jako vztahy s mladíky či dívkami, které bychom dnes zcela jistě označili za pedofilii. O vztahy mezi manželi se tato doba příliš nezajímala, protože manželství bylo považováno za

občanskou povinnost, jejímž cílem bylo přivést na svět nového občana.

Kladně je přijímána staroindická příručka erotiky *Kámasútra* (*Sútry o lásce*), kterou údajně napsal mnich a filozof Vátsjájána. Tento text je dodnes uznáván nejen mezi milovníky erotiky, ale také mezi sexuálními terapeuty a kouči.

Středověk byl vůči sexu velmi zdrženlivý. Církev stanovila jasná pravidla: vyhýbat se nahotě, omezit pohlavní styk na noční dobu a omezit také četnost styků. Žena měla být v sexu pasivní, zatímco muž měl vést. Sex byl legální pouze v manželství a s úmyslem početí dítěte, jinak se považoval za hřích. Právní kategorie středověkého nedovoleného sexu zahrnovaly například incest nebo sex s jeptiškou, které byly považovány za nejzávažnější přestupky. Děti od sedmi let mohly udělit tzv. předběžný souhlas k manželství, který však nebyl považován za plnohodnotný ani definitivní. Jejich plný souhlas byl vyžadován od čtrnácti let.

Dva pojmy, masturbace a homosexualita, dobře ilustrují, jak se v průběhu času měnilo vnímání sexuality a jakou cestu lidská sexualita ušla od striktní regulace a morálního odsouzení až po současné, mnohem otevřenější pojetí.

Masturbace (onanie) byla v minulosti považována za škodlivou, jak ukazuje například kniha *L'Onanisme* švýcarského lékaře Samuela Tissota z 18. století, který masturbaci přisuzoval řadu fyzických a psychických nemocí. Výraz onanie pochází z biblického příběhu o Onanovi, který praktikoval přerušenu soulož, aby nezplodil potomka. Ke změnám ve vnímání masturbace došlo po sexuální revoluci v 60. letech 20. století, kdy se o tomto tématu začalo více hovořit. Současný pohled na masturbaci je mnohem otevřenější a také více pozitivní, než tomu bylo v minulosti. Odborníci na sexuální zdraví ji většinou považují za přirozenou, a dokonce zdravou součást lidské sexuality. Je využívána jako způsob uvolnění napětí a náhrada při absencích partnerského sexu. Masturbace také pomáhá lidem lépe porozumět svému tělu a sexuálním preferencím. To může zlepšit sexuální zážitek s partnerem a zvýšit také intimitu v partnerských vztazích. Dnešní sexuologové a urologové masturbaci doporučují mužům také při některých onemocněních prostaty, gynekologové pak ženám, které trpí častějšími poševními nebo močovými infekcemi. Obdobně se přistupuje i k deviantním pacientům, u kterých je masturbace formou náhražkového chování, pokud jsou akutně vystaveni vlivu své sexuální poruchy.

A přesto se v současnosti objevila například australská studie, která masturbaci u mužů nedoporučuje, protože vědci vyhodnotili, že orgasmus při ní dosažený je jiný než při běžném sexu, vytváří odlišné hormonální procesy, což vede k otupění mozku. Naopak masturbaci u žen tato studie doporučuje, protože chrání ženy před rakovinou děložního čípku a zánětem močových cest.

Druhý pojem, homosexualita, provází lidstvo celým jeho vývojem. Byla historicky nazývána sodomií a dlouho byla považována za nemoc, nebo dokonce za psychickou poruchu. Slovo je odvozeno od jména biblického města Sodomy a setkáváme se s ním u všech tří abrahamovských, monoteistických náboženství – judaismu, křesťanství a islámu – ale také v kulturách, kterých se tato náboženství výrazně dotkla. Pojem homosexualita začal být používán od roku 1847. V roce 1883 se do její historie zapsal významný a uznávaný německý psychiatr a vědec Emil Kraepelin (1856–1926), jeden ze zakladatelů moderní psychiatrie, který homosexualitu uvedl do klasifikace duševních nemocí. Podle jeho slov šlo o „stavy psychické oslabenosti“ a od té doby se homosexualita objevovala v různých odborných klasifikacích jako nemoc či porucha až do přelomu let 1991–92, kdy byla jako diagnóza celosvětově zrušena.

Poněkud jinak byla vnímána ženská homosexualita, tedy lesbický vztah, který je nazýván podle básnířky Sapfó, žijící a umělecky působící na řeckém ostrově Lesbos kolem roku 570 př. n. l. Zde založila internátní školu pro dívky, kulturní centrum, kde skládala své básně o ženách a svém vztahu k nim. Podle historie byla lesbická láska redukována spíše jen na pohlavní akt, nebyla chápána jako vztah, který fungoval mezi mužem a ženou.

Obdobně jako mužská homosexualita, i lesbické vztahy a jejich vnímání ve společnosti se vyvíjely v různých obdobích a kulturách odlišně. Byly samozřejmě také ovlivněny náboženskými, právními a společenskými normami.

V období antiky nebyla ženská homosexualita příliš diskutována, patrně proto, že ženy měly ve společnosti podřadnější postavení a jejich životy byly méně dokumentovány než životy mužů. Výjimkou je právě Sapfó.

Ve středověku byla ženská homosexualita ještě méně zmiňována a lesbické vztahy byly obvykle přehlíženy, ačkoli církev měla záznamy o občasných pokusech o jejich potlačení.

V 17. a 18. století byl lesbický vztah občas chápán jako předehra k heterosexuálnímu vztahu. Romanopisec a současně soudce Henry Fielding popsal případ

jisté ženy jménem Hamiltonová¹, která se oblékala jako muž, byla třikrát ženatá a k uspokojení svých manželek používala umělý penis. Když byla prozrazena a odsouzena, byla vystavena na pranýři a následně odsouzena k půl roku žaláře.

Velkorysost mužů, kteří lesbické vztahy soudili, vycházela jednak z předpokladu, že když osoba nemá penis, nemůže být nebezpečná, a pak také z názoru, že sodomii mezi ženami „nelze vykonávat, neboť žena nemůže vstříkovat semeno“.

Pokud ale žena nahradila muže v plném smyslu slova, tedy nejen v sexuálním chování, ale i ve výkonu mužské role, včetně například podnikání, byl přístup k takovým ženám podstatně přísnější. Ve Francii v 16. století byl popsán případ ženy, která vystupovala jako muž, chovala se jako muž, pracovala jako muž a oženila se s ženou, se kterou provozovala sex umělým penisem. Po svém odhalení byla odsouzena a upálena. V Německu jedna žena dokonce sloužila jako muž v armádě, pracovala v mužských profesích a oženila

---

1 *Female husband or, the surprising history of Mrs. Mary, alias MR George Hamilton, who was convicted of having married a young woman of Wells and lived with her as her husband. Taken from her own mouth since her confinement.* London: Cooper at the Globe in Paternoster-Row, 1746.

se. Po hádce se svou ženou byla svou tchyní odhalena a v roce 1721 popravena.² V obou případech byl trest reakcí ne na sexuální roli, ale na roli ekonomickou a profesní. Ženy se staly ekonomicky nezávislé a to společnost trestala.

Lesbické vztahy se nevyhnuly ani významným osobnostem. Například švédská královna Kristina Švédská (1626–1689) byla podle přání svého otce, krále Gustava II. Adolfa, vychovávána jako muž. Ve svých 26 letech si ostříhala dlouhé vlasy a opustila Švédsko. Odmítla si vzít za muže svého bratrance a zřekla se koruny. Cestovala po Evropě jako muž a žila v duchu hesla: „Svobodně zrozena, svobodně žít a svobodně zemřít!“ Obdobné chování bylo také tolerováno například u hereček, kde bylo bráno jako výstřednost.

Koncem 19. století byl v Německu poprvé prohlášen lesbismus za jistý zdravotní problém. Označovány tak byly především hysterky a tzv. mužatky. S pojmem láska nikdo vztah mezi dvěma ženami nespojoval. V této době vznikl v Nové Anglii pojem tzv. bostonské manželství, který vyjadřoval dlouhodobý monogamní vztah mezi dvěma ženami.

---

2 Catharina Margaretha Linck alias Anastasius Lagrantinus Rosenstengel.

Začátkem 20. století se lesbické vztahy staly více viditelnými, a to díky feminismu a boji za práva žen. V tomto období se začíná hovořit o sexuální svobodě. Ve 20. a 30. letech se v některých velkých městech (například v Berlíně) objevily lesbické komunity.

V současnosti jsou lesbické vztahy ve většině západních společností právně uznávány, a to i v rámci možnosti uzavírat sňatky a adoptovat děti. Přesto existují na světě místa, kde jsou lesbické vztahy stále považovány za tabu, nebo dokonce trestné.

Můžeme tedy říci, že i lesbické vztahy prošly dlouhou cestou od neviditelnosti přes stigmatizaci až k většímu přijetí a rovnosti, i když problémy, jako jsou diskriminace a homofobie, zůstávají stále aktuální.

1.

NEVĚRA, SEXUALITA A SEXUÁLNÍ ATRAKTIVITA

Nevěra je příběh plný paradoxů. Na jedné straně řada lidí touží po stabilním, funkčním, milujícím vztahu, ale zároveň je láká cosi nepoznaného a vzrušujícího. Nevěru můžeme vnímat jako touhu, která je uspokojována mimo partnerský vztah, a to z těch nejrozumnějších důvodů. Současně ale musíme nevěru vnímat jako proces, při němž dochází k narušení důvěry mezi partnery, zejména ve sféře intimních a sexuálních aktivit.

Spojení se sexualitou je evidentní.

Z psychologického hlediska může nevěra odhalit problémy, které existují v současném vztahu, jako například nedostatek emocionální nebo fyzické blízkosti. Na druhé straně může být člověk ve skvělém a fungujícím vztahu, a přesto může být vystaven pokušení, právě proto, že lidská sexualita je velmi složitá.